

บทความวิจัยเรื่อง

การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี Sustainable Tourism Management : The Case Study of Suphan Buri Province

กรชนก ไฉ้บุตร¹
ผศ.ดร.พีระพงษ์ ภัคศิริ²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรีผู้วิจัยมีจุดประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ในปัจจุบันที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อการพัฒนาทางด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอันนำไปสู่ แนวทางในการพัฒนา และจัดการความยั่งยืนทางด้านการท่องเที่ยวให้แก่จังหวัดสุพรรณบุรี โดยงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกผู้สัมภาษณ์จากกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ดังนี้ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ด้านการบริการและการท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจค้าขายแผงลอย และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาพบว่าการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีวิสัยทัศน์ในการจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีมีความยั่งยืน เนื่องจากมีการวางแผนและการวางยุทธศาสตร์ที่ดีทั้งในด้านคมนาคม ด้านการท่องเที่ยว ด้านสังคมวัฒนธรรม และด้านการอนุรักษ์ประเพณีหรือโบราณสถาน และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น ได้แก่ ปัจจัยในด้านการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐภาคเอกชนและประชาชนในพื้นที่และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง มีแผนงานด้านการท่องเที่ยวมีระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างยั่งยืน มีความสอดคล้องกับการพัฒนาในด้านต่างๆ อาทิเช่น ด้านเศรษฐกิจด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งในทุกภาคส่วนมีความเกี่ยวข้องกันและมีการร่วมมือจากประชาชนในทุกๆการจัดการ

คำสำคัญ : การจัดการ การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เมืองรอง นโยบาย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

ในปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเกิดโรคระบาดโควิด-19 ในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าด้านที่ส่งผลกระทบต่อด้านอื่นๆ มากที่สุด ก็คือ “ด้านเศรษฐกิจ” ต้องยอมรับว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความเปราะบางเพราะพึ่งพาต่างประเทศสูง เห็นได้จากรายได้ในภาคการท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ นอกจากนี้ประเทศไทยยังพึ่งพาการส่งออกในสัดส่วนสูง ในขณะที่สินค้าสำคัญของประเทศมีมูลค่าเพิ่มต่ำ ดังนั้นเมื่อเกิดสถานการณ์โควิด-19 จึงได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีรูปแบบเศรษฐกิจที่เน้นการพึ่งพาตนเอง สร้างความเข้มแข็งจากภายในและเติบโตอย่างมีคุณภาพ อย่างเช่นการสร้างความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้วยตนเองมากขึ้น เพื่อยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการ และยังคงเชื่อมต่อกับประชาคมโลก จากการรับจ้างผลิต เป็นการสร้างมูลค่าจากการสร้างสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูงเอง อีกทั้งเปลี่ยนรูปแบบการผลิตจากการ “ผลิตมากแต่สร้างรายได้น้อย” (More for Less) ไปสู่การผลิตสินค้าพรีเมียมที่ “ผลิตน้อยแต่สร้างรายได้มาก” (Less for More)

การท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สามารถช่วยกระตุ้นฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ดีขึ้นได้ เนื่องจากภูมิศาสตร์และภูมิอากาศประเทศไทย มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบมากกว่าประเทศอื่นๆ เพราะตั้งอยู่ใจกลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รายล้อมด้วยประเทศเพื่อนบ้านคือ ลาว กัมพูชา มาเลเซีย และพม่า ดินแดนประเทศไทย จึงเป็นดังสะพานเชื่อมและจุดบรรจบของมวลสรรพชีวิตของภูมิภาคเหล่านี้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าจังหวัดสุพรรณบุรีในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยว นักทัศนาจรจากภายในและต่างประเทศเดินทางเข้ามาจังหวัดสุพรรณบุรีมาก ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยวต้องปรับตัวและร่วมมือกับรัฐเพื่อการจัดการและพัฒนากการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน ส่งเสริมให้จังหวัดสุพรรณบุรี มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา การจัดการการท่องเที่ยวเมืองรองอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จ.สุพรรณบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ในปัจจุบันที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของ จังหวัด สุพรรณบุรี
2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัด สุพรรณบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา : การศึกษาการจัดการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองรองอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัด สุพรรณบุรี มุ่งศึกษาในเรื่องการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองรองอย่างยั่งยืน จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ : พื้นที่จังหวัด สุพรรณบุรี

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา : ขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย เดือนกันยายน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองรองอย่างยั่งยืนของ จังหวัด สุพรรณบุรี
2. ได้ทราบถึงแนวทางในการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองรองอย่างยั่งยืนของ จังหวัด สุพรรณบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

ในปัจจุบันการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) ในกลายเป็นทฤษฎีที่ผู้คน รู้จักกันแพร่หลายโดยมีทั้งหน่วยงานระหว่างประเทศ นักวางแผนและพัฒนานำมาใช้ อีกทั้งยังเป็น หัวข้อของการประชุมวิชาการต่างๆ และยังเป็นสโลแกนของนักเคลื่อนไหวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถดำเนินไปอย่างไม่มีกำหนดหรือ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ โครงสร้างและแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบจากค สองคำคือ "ยั่งยืน" และ "การพัฒนา" ซึ่งจะเป็นการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่มี ผลกระทบต่อคนรุ่นต่อไปในอนาคต เป็นกลไกที่สังคมสามารถเติบโตไปได้โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อ ทรัพยากรต่างๆบนโลก ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงมีแนวคิดที่จะที่เรียกร้องให้มีการปรับเปลี่ยนการ ดำเนินชีวิตเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศของโลกหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน ตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุ การพัฒนาทางสังคม ความสมดุลของสิ่งแวดล้อม และ การเติบโตของเศรษฐกิจ เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลกันระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม (Mensah, 2019)

ทฤษฎีแนวคิด Triple Bottom Line (TBL) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อทาง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยจะเชื่อมโยงไปกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดย Triple Bottom Line (TBL) ไม่ได้กำหนดผลการดำเนินงานเฉพาะเพื่อผู้ถือหุ้นในองค์กรเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด เช่น กลุ่มชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น (Stoddard et al., 2012) 11 ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา Triple Bottom Line (TBL) ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากโดย “รายงาน Triple Bottom Line (TBL)” ของ Elkington ในปี 1997 เป็นรายงานข้อมูลเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคมขององค์กร ซึ่งเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนา อย่างยั่งยืน หากองค์กรมีครบถูกต้องตามรายงาน Triple Bottom Line (TBL) จะมีการดำเนินงานเพื่อเข้าเป็นองค์กร หรือชุมชนอย่างยั่งยืน โดยต้องมีความมั่นคงทางการเงิน ขจัดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคม ละครวมชาติในเชิงลบ เห็นได้ว่าปัจจัยสามประการของ Triple Bottom Line (TBL) มีความ เกี่ยวข้องกันอย่างมาก (Arowoshegbe & Emmanuel 2016)

Robert L. Lineberry (1983) ให้ทัศนะไว้ว่า นโยบายสาธารณะ คือ ชุดของการกระทำเพื่อ แก้ไข ปัญหาบางประการของสังคมให้บรรลุผล อาจกล่าวได้ว่าเป็นความหมายที่ค่อนข้างกระชับและ มุ่งเฉพาะ ประเด็นการแก้ไขปัญหาทุกประการของสังคมซึ่งโดยความเป็นจริงนโยบายสาธารณะควร จะเกี่ยวข้องกับการ แก้ไขปัญหาทุกประการของสังคม พยายามเน้นเห็นความสำคัญของลักษณะของ

กิจกรรมที่ใช้ในการแก้ไข ปัญหาของสังคมจะต้องเป็นชุดของกิจกรรม กล่าวคือ ต้องเป็นระบบมี กระบวนการที่ชัดเจนและต้องมี แผนงานหรือโครงการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน เพื่อให้การปฏิบัติบรรลุ เป้าหมายที่ต้องการ แนวความคิดของ Lineberry คงให้ความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะได้ บางส่วนเท่านั้น James G. March และ Jahan P.Olsen (1983) ให้ทัศนะไว้ว่า นโยบายสาธารณะ เป็นเครื่องมือของ รัฐที่จะไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์ของสังคม นโยบายจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ทฤษฎีของการเลือก (theory of choice) และการศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนของกิจกรรมของรัฐบาล แนวความคิดของ March และOlsenชี้ให้เห็น ว่า การดำเนินกิจกรรมต่างๆของรัฐบาลเพื่อบรรลุ เป้าประสงค์ที่พึงปรารถนานั้น อาจมีทางเลือกในการดำเนินการได้หลายทางเลือก ดังนั้นรัฐบาล จะต้องเลือกทางที่เหมาะสมที่สุด เพื่อให้การนำทางเลือกไปปฏิบัติ บรรลุผล และการเลือกทางปฏิบัติ ที่เหมาะสมนั้น จะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ของแต่ละ ทางเลือก เพื่อนำมา เปรียบเทียบในการตัดสินใจเลือก ในประเด็นนี้ March และ Olsen ได้ชี้ให้เห็นถึง แนวทางปฏิบัติใน การเลือกทางเลือกที่เหมาะสมกว่า จะต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเลือกมาเป็น เครื่องมือ เป็นการขยายความให้เกิดความเข้าใจความสำคัญของการเลือกและเทคนิคการวิเคราะห์ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด

ประชากร

กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไป ท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

1. กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ดังนี้
 - 1.1 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการและการท่องเที่ยว
 - 1.2 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ร้านอาหาร
 - 1.3 กลุ่มผู้ประกอบการค้าขายแผงลอย
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวจังหวัด สุพรรณบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยและเก็บ ข้อมูล สามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. อุปกรณ์เสริมในการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและ ครบคลุม มากที่สุด ที่จะช่วยให้การสัมภาษณ์มีความชัดเจน แม่นยำและถูกต้อง และตรงประเด็นตาม ใจความที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ต้องการจะสื่อสาร เช่น เครื่องบันทึกเสียง สมุดบันทึกข้อมูล และ อุปกรณ์เครื่องเขียนที่ใช้ในการจดบันทึกคำถามในการสัมภาษณ์
2. ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ มีความสำคัญและสอดคล้องกับกรอบแนวคิด โดยเป็น คำถามในลักษณะปลายเปิด การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ผู้วิจัย จะกำหนดคำถามไว้ก่อนล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ (Interview Guide) คือ เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบหรือบรรยายข้อมูลได้อย่างละเอียด

รวมถึงแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระในประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาถอดกระบวนการความคิด และทัศนคติ และนำข้อมูลมาสรุปอภิปรายผลต่อไป

วิธีการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (key information) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและ ครอบคลุมมากที่สุด โดยคำถามจะมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened Question) โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือกสัมภาษณ์ได้ คือ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงและมีบทบาทต่อการจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในส่วนของจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวในอ. เมือง จ.สุพรรณบุรี และมีขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษาคือพื้นที่ จ.สุพรรณบุรี

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistic analysis) มีดังนี้

- 1.เพื่อวิเคราะห์ในปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของ จังหวัด สุพรรณบุรี สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีความยั่งยืนนั้น เกิดจากการที่จังหวัด สุพรรณบุรี มีการจัดการการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี มีการคมนาคมที่สะดวกสบายมีการปรับใช้ เทคโนโลยีให้เข้ากับยุคสมัย แต่ยังคงความเป็นโบราณสถานและ และถ่ายทอดวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมผ่านการสร้างเรื่องราวในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเป็นศูนย์อนุรักษ์วัฒนธรรมศูนย์การเรียนรู้ตลาดชุมชนเก่าแก่ มีการร่วมมือกันระหว่างประชาชนในพื้นที่กับ

หน่วยงานภาครัฐให้เกิดความมีส่วนร่วม สิ่งเหล่านี้ที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัด สุพรรณบุรี

2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัด สุพรรณบุรีในปัจจุบันเป็นอย่างไร สรุปได้ว่า จังหวัดสุพรรณบุรีได้จัดทำ "แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2566-2570" ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ผ่านการประชุมคณะกรรมการ ร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็น การทบทวนประเด็นการพัฒนา การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือทางวิชาการ รวมทั้งการประสานแผนในระดับต่างๆ ได้แก่ แผนความต้องการระดับอำเภอ และแผนพัฒนาในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรีมีศักยภาพและตำแหน่งการพัฒนา (POSITIONING) ในการเป็นเมืองอาหารปลอดภัย (Food Safety) เมืองประวัติศาสตร์และความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (Historic City) เมืองสมุนไพร (Herbal City) เมืองดนตรี (Music City) และเมืองกีฬา (Sport City) โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ไว้ว่า "เกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดีสังคมมีสุข" จะดำเนินการภายใต้ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 4 ประเด็น ได้แก่

1. การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน เพื่อการแข่งขันทางการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี
3. การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมสู่ความยั่งยืน
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

จังหวัดสุพรรณบุรีให้ความสำคัญกับการพัฒนาตั้งแต่ระดับชุมชน ตำบล ท้องถิ่น สู่ระดับอำเภอและจังหวัดโดยแผนพัฒนาจังหวัดฯ ได้บรรจุแผนงาน/โครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานระดับจังหวัด ครอบคลุมงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ (กระทรวง/กรม) และงบพัฒนาจังหวัด นอกจากนี้แผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าวยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองในด้านต่าง ๆ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งได้กำหนดแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้นแผนพัฒนาจังหวัดฯ จึงเป็นแผนที่แสดงถึงความเชื่อมโยงในลักษณะของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) และเป็นแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาจังหวัดให้กับทุกภาคส่วนต่อไป

อภิปรายผลการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ในปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของ จังหวัด สุพรรณบุรี จากการศึกษาวิเคราะห์ในปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น พบว่าประชาชนในพื้นที่ได้มีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนเป็นอย่างดี ส่งผลให้เกิดความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดสุพรรณบุรี และปัจจัยในด้านอื่นๆ อาทิเช่น ด้านการคมนาคม ด้านการบริการ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ก็ยังสามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการและจังหวัดสุพรรณบุรีให้มีความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนสืบไปได้

2. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัด สุพรรณบุรี จากการศึกษาวิเคราะห์ในปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น พบว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีการ

จัดการการท่องเที่ยวที่ดีส่งผลให้ความเป็นอยู่ของผู้ประกอบการหรือประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีนั้นเป็นไปได้เป็นอย่างดีอาจจะได้รับผลกระทบที่เกิดจากการผันผวนของเศรษฐกิจในประเทศไทย แต่ก็ยังสามารถดำเนินกิจการหรือยังสามารถ ดำเนินการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไปได้

ซึ่งการทำวิจัยในครั้งนี้นำมาซึ่งประโยชน์ให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการวางแผนการพัฒนาหรือการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าการมีการจัดการและการวางแผนที่ดีนั้นจะช่วยส่งเสริมความอยู่ดีมีสุขของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ของจังหวัดสุพรรณบุรีได้เป็นอย่างดีหากมีการจัดการหรือการวางแผนการพัฒนาที่ดีก็จะส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวและรายได้ที่ล้นเหลือเข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรีอย่างมหาศาล เป็นการสร้างความมั่นคงในเรื่องของการเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการบริหารงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้จังหวัด สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีการจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจอยู่เสมอ และเผยแพร่ออกไปให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ถึงแม้จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นเมืองรอง แต่ก็ยังสามารถใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียในการโปรโมทสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีการจัดทำเพจการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี เพิ่มช่องทางการติดต่อให้หลากหลาย เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยวที่สนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี อำนวยความสะดวกสบายในการเดินทางสัญจรของนักเดินทางและจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย

2. ควรเผยแพร่ความรู้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีให้แพร่หลาย เพื่อที่จะสร้างความตระหนักรู้ให้กับประชาชนในพื้นที่ผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีก่อให้เกิดความมีส่วนร่วม ระหว่างหน่วยงานภาครัฐหน่วยงานภาคเอกชนและประชาชนส่งผลให้การพัฒนามีความก้าวหน้าต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

จังหวัดสุพรรณบุรี. (ม.ป.ป.). ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสุพรรณบุรี. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2567, จาก <https://ww1.suphanburi.go.th/content/history>.

ชัยญานูช ยุทธวรวิทย์. (2565). การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. สารนิพนธ์ ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ, มหาวิทยาลัยมหิดล.

โพส ทู เดย์. (2562). ทำความรู้จักเมืองรอง 55 จังหวัดนำไป. ค้นเมื่อ 18 กันยายน 2567, จาก <https://www.posttoday.com/lifestyle/587425>.

เรืออากาศโทหญิงกมลชนก จันทร์เกตุ. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : ชุมชนเกาะยอ จังหวัดสงขลา. การค้นคว้าอิสระ คณะรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารและรัฐกิจและกิจการสาธารณะ) สาขาวิชาบริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะสำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สอวท. (2564). BCG Economy Model จะช่วยฟื้นฟูประเทศไทย หลังโควิด-19 ได้อย่างไร. ค้นเมื่อ 19 กันยายน 2567, จาก <https://www.nxpo.or.th/th/8114/>.

